

DÒNG ĐỜI

Trong thánh đường, một hôn lễ đang được tổ chức. Linh Mục xuất hiện với với bài giảng về hôn nhân, Linh mục cầm tờ 100 đôla còn mới trên tay và nói:

“Có ai muốn được tờ tiền này không?”.

Không có tiếng trả lời...

Linh Mục nói:

“Đừng xấu hổ, ai thích thì hãy giơ tay lên”.

Một phần ba số người có mặt ở đó giơ tay.

Linh Mục vo tròn tờ tiền lại rồi hỏi:

“Bây giờ có còn ai thích sở hữu nó nữa không?”

Vẫn còn người giơ tay, nhưng đã ít đi một nửa.

Linh Mục vút tờ tiền xuống đất, giẫm chân lên rồi nhặt lại.

Tờ tiền vừa bẩn vừa nhàu nhĩ.

Ông lại cất tiếng hỏi:

“Còn ai thích nữa không?”

Chỉ còn một người giơ tay...

Cha cố mời anh ta lên phía trên, trao cho anh tờ tiền và nói anh ta là người duy nhất đã giơ tay cả ba lần.

Lập tức mọi người trong Thánh đường đều cười to nhưng Linh Mục ra hiệu yên lặng.

Ông nói với chú rể:

“Hôm nay con cưới một cô gái con yêu nhất đời.

Nhưng giống như tờ tiền này, năm tháng trôi qua cộng thêm vất vả với gia đình, con cái... cô ấy sẽ không còn xinh đẹp như bây giờ. Nhưng thực tế, tiền vẫn là tiền, giá trị của nó chẳng hề thay đổi. Hy vọng con giống như chàng trai này, luôn hiểu giá trị và ý nghĩa đích thực, đừng vì vẻ bề ngoài mà đánh mất mọi thứ.”

Hình thức bên ngoài của mỗi người sẽ biến đổi theo thời gian, con người có thể già hơn và xấu đi, nhưng tâm hồn đẹp thì sẽ vĩnh viễn không hề thay đổi.

- Vào một buổi tối, nhìn vào cơ thể thon thon, mảnh mai của người con gái đang nằm bên cạnh anh. Giây phút đó, anh thề rằng, anh nhất định sẽ mang lại hạnh phúc cho cô.

Anh ta là một kỹ sư xây dựng mới chân ướt chân ráo bước ra khỏi cổng trường đại học và sau đó xây dựng đội ngũ kỹ thuật của riêng mình. Bây giờ, đã trở thành ông chủ một công ty xây dựng có tiếng tăm trong thành phố.

Bên cạnh anh có quá nhiều cám dỗ của cuộc đời. Trong khi đó, vợ anh ngày

càng xấu đi vì những vất vả gia đình..v.v. thân hình trở nên xò xề, da dẻ cũng không hồng hào, mịn màng như trước. So với vô vàn kiều nữ bên cạnh anh, vợ anh thật quê mùa, ảm đạm.

Sự hiện diện của vợ nhắc nhở quá khứ tầm thường, thấp kém của anh. Anh nghĩ cuộc hôn nhân này nên chấm dứt ở đây. Anh gửi vào tài khoản của vợ 500 triệu, mua cho cô một ngôi nhà ở trung tâm thành phố nhộn nhịp. Anh không phải người đàn ông vô lương tâm. Vì vậy, nếu như không sắp xếp cuộc sống ổn thỏa cho vợ anh sau này, anh sẽ cảm thấy vô cùng tội lỗi... Cuối cùng, anh chính thức đề nghị ly hôn. Vợ anh ngồi đối diện, trầm tư nghe anh giải thích lý do ly hôn. Đôi mắt ấy rất đỗi dịu dàng. Nhưng 20 năm làm vợ chồng, anh quá hiểu rõ về cô, đằng sau đôi mắt hiền dịu ấy, anh biết rằng trái tim cô đang rỉ máu. Anh chợt nhận ra mình thật tàn nhẫn.

Ngày vợ anh đồng ý rời khỏi nhà. Công ty phải giải quyết một vài vấn đề, anh bảo cô đợi ở nhà, trưa về anh sẽ giúp cô chuyển nhà đến căn hộ chung cư anh mua cho. Đồng nghĩa với việc cuộc hôn nhân kéo dài 20 năm sẽ kết thúc tại đây.

Buổi sáng ngồi trong phòng làm việc, anh bồn chồn, thấp thỏm. Đến trưa, anh vội vã về nhà. Căn nhà được dọn dẹp sạch sẽ, vợ anh đã đi mất rồi. Trên bàn đặt chiếc chìa khóa nhà anh mua cho cô, sổ tiết kiệm 500 triệu đồng và một bức thư cô viết cho anh.

Đây là bức thư đầu tiên mà cô viết cho anh:

“Em đi đây, em về nhà mẹ. Chăn em giặt phơi khô rồi đấy, cất ở ngăn cuối cùng bên trái tủ quần áo. Trời lạnh anh nhớ lấy ra đắp. Giày da tất cả em đều đánh xi rồi nhé, nếu anh không tự mình đánh được thì mang đến tiệm ông Tư đầu ngõ ấy. Sơ mi treo ở phía trên, vớ, thắt lưng ở trong ngăn kéo phía dưới tủ. Mua gạo nhớ mua gạo tám thơm của Thái Lan, anh nhớ vào siêu thị mua nhé, mua bên ngoài anh không thạo người ta bán hàng giả cho đấy. Dì Hai mỗi tuần đều đến dọn dẹp nhà cửa một lần, cuối tháng anh nhớ gửi tiền cho dì ấy. Còn nữa, đồ cũ cứ cho ông Tư đầu ngõ nhé, ông ấy gửi về quê cho bọn trẻ con, chắc chúng nó sẽ vui lắm.

Dạ dày anh không tốt, em đi rồi anh nhớ uống thuốc đều đặn. Thuốc em nhờ người ta mua từ Quảng Bình, có lẽ cũng đủ dùng nửa năm. Anh ra ngoài thường quên mang theo chìa khóa nhà, em gửi một chùm ở chỗ bảo vệ, lần sau nếu quên thì đến đây lấy nhé. Buổi sáng đi ra ngoài anh nhớ đóng cửa sổ, mưa tạt vào sẽ làm ướt nhà đấy. Canh chua, món mà anh thích em để ở trong tủ lạnh. Anh về nhớ hâm lại rồi hãy ăn nhé..v.v... Gửi anh, người em yêu nhất ”

Những dòng chữ xiêu vẹo nhưng tại sao nó cứ như những viên đạn bắn vào trái tim anh, mỗi viên đều mang theo tấm chân tình xuyên thẳng vào ngực đau nhói.

Anh từ từ đi vào nhà bếp. Mỗi đồ vật ở đây đều lưu giữ dấu tay, hơi thở của cô. Anh chợt nhớ về 20 năm trước, anh làm ở công trường xây dựng dầm mưa dãi nắng. Những ngày tháng bần hàn của cuộc đời đều có cô bên cạnh. Nhớ lại bát canh chua nóng hổi đã sưởi ấm trái tim anh trong những ngày mùa đông lạnh cắt da cắt thịt, nhớ lại giây phút anh đã từng hứa với lòng mình nhất định sẽ mang lại hạnh phúc suốt đời cho cô.

Anh quay người, nhanh chóng nổ máy xe.

Nửa tiếng sau, cuối cùng anh cũng tìm thấy cô đang đợi tàu trở về quê.

Anh giật dũ nói: “Em muốn đi đâu? Anh làm việc mệt mỏi cả ngày, về đến nhà, đến cơm nóng cũng không có mà ăn. Em làm vợ như vậy à? Về nhà với anh ngay”

Anh trông rất hung dữ và thô lỗ.

Đôi mắt cô ướt nhòe, cô đứng lên, ngoan ngoãn theo sau anh đi về nhà. Giọt nước mắt xen lẫn niềm vui .....

Cô không biết rằng, lúc này đi trước cô, anh đang dằn lòng cố kìm nén những giọt nước mắt... Suốt quãng đường từ nhà đến đây, anh thực sự rất sợ, sợ không tìm thấy cô, sợ từ đây sẽ mất cô mãi mãi. Anh tự trách mình sao lại ngu ngốc đến vậy, hóa ra đánh mất cô ấy cũng giống như anh đánh gãy xương sườn của mình... Hai mươi năm đồng cam cộng khổ, hai người đã buộc chặt cuộc đời mình vào nhau, mãi mãi không thể tách rời.

Tại thời điểm sai lầm, địa điểm sai lầm, chỉ cần gặp được đúng người, tất cả mọi thứ đều sẽ đúng.

Giàu có thực sự không phải số tiền trong thẻ ngân hàng, mà là nụ cười hạnh phúc trên khuôn mặt bạn.

Tiền nhiều hay ít không quan trọng, quan trọng là tìm được một người toàn tâm toàn ý yêu thương bạn.

Trên thế giới này, hạnh phúc nhất là 3 từ: I Love you “Anh (em) yêu Em (anh)”, Ta Yêu Nhau.

Hiểu được bản thân mình muốn gì, thế giới mới có thể hiểu được bạn.

Bất cứ người phụ nữ nào trên thế gian này đều đã trải qua tuổi thanh xuân, đỉnh cao nhất về nhan sắc của mình nhưng rồi họ cũng phải làm vợ, làm mẹ, làm con dâu... phải đảm nhiệm trọng trách cao cả, trách nhiệm của 1 người đàn bà không ngoại trừ bất cứ ai. Tất cả mọi thứ rồi cũng phai tàn theo năm tháng, theo những sóng gió của cuộc đời, theo quy luật của tạo hóa Người đàn ông người chồng thực thụ sẽ thấu hiểu, quý trọng và yêu thương người

phụ nữ của đời mình, người đã hi sinh cả tuổi thanh xuân ấy để dành cho họ. Họ sẽ không chạy theo những hào nhoáng nhan sắc vô thường để đánh đổi bất cứ điều gì, Sống theo thời gian mới hiểu nhan sắc của phụ nữ là thứ vô thường trong cuộc đời, khi hi sinh đánh đổi điều đó họ được những thứ còn ý nghĩa lớn hơn vô vàn nhưng nếu không may gặp phải người chồng không thấu hiểu không quý trọng sự hi sinh đó thì bất hạnh vô cùng. Hi vọng tất cả những người đàn ông, người chồng, người cha có con gái, đều hiểu được ý nghĩa sâu xa của câu chuyện này.